

47b 8 5 7 1

Golmar, Roade, Sobrado dos Monxes. Xaneiro 1980.

$\text{♩} = 76$

1) An-que ve-ño por a- quí non ve-ño por fa- cer mal
ve-ño por me-a-de-ver- ti-re coa xen-te do meu i- gual

2) coa xen-te do teu i- gual me-ni-ña ti ben di-xe-ches

3) Se non sa'- be-lo ca- mi-ño vol-ve por don-de vi- ñe-ches

variantes estróficas:

1) 3) 8) 9) 10)

2) 6) r. 9) 8)

3) 3) 5) 6) 10)

4) 4) - 10)

5) 8) 10)

6) 4) - 10)

7) 8) - 10)

8) 9) 9) r.

Sobrado II, 1, 375. Aurora 35.

L: 2a².

*Transcripción orixinal de Dorothe Schubarth publicada no Cancioneiro Popular Galego, recollido por Dorothe Schubarth e Antón Santamarina, editado pola Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa, no 1984.

V 2a²

“Anque veño por aquí
non veño por facer mal,
veño por me advertir-e
coa xente do meu igual”.

“Coa xente do teu igual,
meniña, ti ben dixeches,
se non sábelo camiño,
volve por donde viñeches”.

“O camiño ben o sei,
ben o vexo desde aquí,
pero estimaba levar-e
esta rosa a par de mi”.

“Esta rosa non é túa,
se non é ben puido ser
i o ghalán que tanto sabe,
debía de saber ler”.

“Nin sei ler nin escribir-e
e ó millor beilar de roda,
o día da túa voda
hei de poñer monteira nova”.

“Monteira nova, ghalán,
non che é grande maravilla
monteira nova, ghalán,
non che é grande maravilla,
en que empleache, ghalán,
i-o diñeiro de Castilla”.

“I-o diñeiro de Castilla
meniña, ti tes razón,
que i-o ghashámoslos dous-e
na taberna de Ribón.

“Se o ghashache, non o ghasharas,
Que eu non cho mandei ghashar,
ghalán, de las setes damas,
cal delas has de levar?”.

“Se eu son o das sete damas
ti es la que de menos precio”.
“Se eu son a de menos precio
ghalán, a ti que che importa.
Sa outros mejores que a ti-e
ténochos á miña porta”.

“Dos que tes á tua porta
ben te podes i-alabar,
pequeniños e mal feitos
cheos de sarna pra rascar”.